

γάνημα μουουργίας· εἰ δέ τι καὶ ἐξαυδήσαιμι, εὐγνω-
σύνῃς λόγῳ φώνημα πρὸς τὸν φίλιαν ἦν ἀγνοτάτην τῷ γένει
μοι καὶ ἦν ἐσθλὴν ἐγκαταφυτεύοντ' ἐλπίδα.

Ἀπήγγελλται πρὸς τὸν σοφὸν Ἀφρονίδην τὰ παρὰ σοῦ,
καὶ θυμωδὸν ἔσχε ἦν γνώμην ὁ φίλος ἀνὴρ καὶ ἐπιτελεῖν
ὑπέσχετο, εἴ πως πολούσαι τόγ' ἐπ' αὐτῷ τὸ ἄρτι ἐπιφύ-
ομενον νόσημα τῷ ἦν μητρὸς ἐκκλησίᾳς λόγῳ. Γερμανὸς
δὲ ὁ γράσων, τυκτὸν ὅλως κακὸν, σοβῇ μὲν ἴκελος Σελή-
νῳ, κοσμοχηματίοις ὑποσαλπίζομένοις ὀγκούμενος, τὰ δὲ
προσημαρτημένα διορθοῦσθαι καὶ τὰ ἐλλειπῇ συμπληροῦν ἔ-
πω ἐπιχειρεῖ. "Ὡς οὖν μὴ αἰδίοπα φαινώμεθα σμήχοντες,
χαίρειν εἰπὼν ἐρχέμενος διεκδύσεισι κωπαίδος, πλεῖν ἐς
Ἀνθήκυραν μελεύσω τὸν ἄνθρωπον.

Ἀνέμνος τὰ τοῦ γενναίου Βάμβα, τῶν ἀγαθῶν ἡμῖν
Εὐαγγελιωνύμων ὑπεραπολογημένῳ; Τὸ τι καὶ δὴ χωρεῖ
τὸ κακὸν, καὶ νεανιωῶς ὁ ἀνὴρ οἷός ποτ' ἐστὶν ἀλώσι-
μος ἐπιδείκνυται. Πῶς γὰρ οὐ; εἴγε τὸ τῆς ἐκκλησίας
σφαγὸς οὕτω μαλθακοῖς καὶ ἀφύεσιν ἐπιτέτραπται
ἡγεμόσιν, ὥς παντοδαποῖς ἁδύαν εἶναι θεοδίταις κομ-
ὸν ἐλαύνειν ἐν τῷ πληρώματι, σωτηρίαν ἦν κοινὴν παρα-

βαλλομένοις; Ἀλλ' εἴη γοῦν ἡμῖν τῆς τοῦ κρείττονος ἐ-
μελείας μὴ παντάπασι ἀκοιρῆσαι ἐπὶ ταῖς συμφοραῖς!

Ἀσπάζεται σε ὁ φίλος Ἀρσένιος κατὰ ἦν ἐν Χριστῷ
ἀδελφότητά. Πηνίκα δὲ καὶ ἡμεῖς ἐξ ἦν Ἀθήνησι ζῶσι.
κίαν, τοσοῦτων ὑπαρχόντων τὸ πλῆθος τῶν πόδι
ἐσχωκῶτων ἁριστύος ἦν σῆς;

Ἐρῶς μετὰ τῶν φιλτάτων σοί τε καὶ ἡμῖν.

Ἀδελφὸν ἰδ. ἰσλίσ αωλῆ.

Ναυπλίαν δε.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

1836
Ιουλ 11

Κωνσταντίνω τῷ Οἰκονόμῳ Μιχαὴλ Σχινᾶς χαίρειν.

Μακρὰν μὲν, ὡς σεμνοτάτη κορυφή, ἐσίγησα σιγὴν ἐν-
δελεχάσιν ἐπανιγόμενος πραγμαθείαις, καὶ φίλων ἔμπης
ἐρρωμένως καὶ διὰ μνήμης ἔχων ὑμᾶς. Τήμερον δ' ἔνι μετὰ
μικρῶν μεγάλας ὑπανθιάσαι δωροφορίας φθόνος ὁδεῖς. Διτ-
ταὶ γάρ μοι πάρεισιν ἐπιστολαὶ παρὰ σοῦ, πλὴν τῶ βρίδου-
σαι φιλολογίας καὶ φιλοσοφίας τελεσιπνῆς καὶ διδασκαλίας
πολυΐσορος, αἷς μετ' τὸν νῦν, ἐπύκνους καὶ κατήρδευσας
τὴν καρδίαν, τὰς ἀποὰς κηλῶν καὶ πατοργιάζων. Καὶ ῥῖνον
πάλαι μὲν Εὐμολπίδαις δαδούχοις καὶ ἱερῶν προΐσταμένοις
ἁρρήτων σιγηλοὶ προσέκειντο οἱ μυούμενοι ἢ ἄλλως τὸν
θεὸν ἱλασφόροι. Καὶ Πυθαγόραν φασὶ τὸν δαιμόνιον
ἐχεμυθίαν ἐπισκηπτεῖν τοῖς ἰδίῳις ὁμιληταῖς. αὐτὸς δ'
ἂν πῶς ἔχῃ δίκαιος δὲ τὸν τῶν πρατίων παθηγητὴν
λέγειν ἑᾶν, πρὸς μὲν αἰδῶ ἀπρωόμενος, βραχέα δὲ ἢ
μηδ' ἐκπῆνα φθεγγόμενος. Καὶ γὰρ οἶδα μὲν ὅθεν ὡς ἀληθῶς
ὑπερφυῶς δὲ τοῦ ὄντος θεωρίας ἐρῶ καὶ τοῖς ἀπὸ τῶν καλῶν

